

pripovedke. Tako preteče tudi drugi in tretji dan, dokler Marka popolnoma ne ozdravi. Ko je Marka zlezel pervikrat iz postelje, o ko bi bili vi videli to veselje! Igrala in skakala, smijala se in prepevala sta, da ju je bilo le veselje gledati in poslušati. Marka je odsihdob svojega prijatelja še rajše imel nego poprej, kajti v bolezni je izkusil, kako sladko in tolaživno je, ako imamo dobre in zveste prijatelje!

Ljubi otroci! Tudi vi si poiščite takih prijateljev.

F. H.

Nevarna noč.

Bil je nek kmet, ki si je ob času, ko ni imel nobenega opravka, s tem služil denarjev, da je lovil gade, in je nosil v lekarnico ali apoteko; gadje so pa strupene kače. Nekega dne se mu je posrečilo, da je ulovil 150 kač, in je prinesel domov. Bile so v nekem jerbasu, ki je bil sicer pokrit, a vendar pokrov ni bil dosti terdno pripert. Ta jerbas z gadmi, ki so še živeli, postavi čez noč v svojo spavnico.

Po noči se splazijo gadje ven, in ker ljubijo gorkoto, splazijo se v kmetovo postelj, ovijejo se mu okrog njegovega trupla, rok in nog; kmet je pa spal. Gadje mu niso nič žalega storili; ko se pa kmetič zbudí in čuti gade, ustraši se in reče sam sebi: „Zdaj moram umreti, gadje so ušli!“ Ali kmet je bil prebrisan in umen mož, za to se v postelji prav nič ne gane. Priporočil se je Bogu, in poklical svojega odraslega sina Janeza. Ko ta pride in duri odprè, rečejo mu oče: „Ne hodi sinkaj, temuč pojdi v kuhinjo, napolni veliki kotel z mlačnim mlekom, in prav tiho ga postavi v izbo na tla; idi pahitro, in ne mudi se nič!“ Janez prinese kotel z mlekom. Ko gadje ovohajo mleko, zapustijo kmeta in gredó pit. Čakal je pa kmetič še toliko, da se je zadnji gad odvil od njegovega trupla in se podal mleka pit. Potem vstane in gleda kače, ki so se v mleku potapljale; bile so že presite, omotene in zaspane. Zdaj vzame klešče, prime eno za drugo, ter jej glavo odterga.

Ko je to svoje delo izveršil, poklekne sredi izbe, in se Bogu zahvaljuje, da ga je rešil tolike nevarnosti. Strahoma in trepetaje je pripovedoval kmetič drugo jutro svojej družini, v kolikej nevarnosti je bil. Gade je poslal v lekarnico in dal je tam povedati, da jih nikedar ne bode več lovil. To je tudi storil, gadov še pogledati ni več hotel, tudi ni nikoli več o njih govoril, niti nanje mislil.

F. Rup.

Mlada mati.

V senci mati je sedela,
Mati milega serca,
Zraven sebe je imela
Dete, sina mladega.

Nežno dete je igralo
Z lepimi cveticami,
Cvetko materi podalo,
„Mama!“ prvič govori.

Tako mati govorila,
Mati milega serca,
Ga na čelo poljubila;
Nežno dete se — smehlja.

Mlada mati ga objame,
Ga pritisne na sercé,
Ter v naročje ga uzame
Ga oklene u roké:

„Ti si sladko mi veselje,
Krasno dete, sinko mlad,
Spolnjene so moje želje,
Sercu mojemu si slad!“

Fr. Levce.